

Uit de Pers

BESTRIJDING VAN IEPENZIEKTE EN VAN WERKLOOSHEID.¹⁾

De reeds jaren heerschende iepenziekte woedt nog steeds voort tot groote schade van het landschapschoon, waaruit langzamerhand de zoo zeldzaam mooie iepenlanen gaan verdwijnen. Veel is reeds teloor gegaan, maar toch zijn nog voldoende mooie plekjes aanwezig om te trachten nog te behouden wat mogelijk is. De bestrijding van de iepenziekte, welke door het Staatsboschbeheer op zulk een krachtdadige wijze wordt gevoerd, verdient dan ook aller steun en medewerking.

Door het Kon. besluit van 17 April 1930, St.bl. no. 141, later vervangen door het Kon. besluit van 28 Maart 1931, St.bl. no. 136, is het mogelijk geworden het kwaad in den wortel aan te tasten doordat thans de gebruiksgerechtigden van stervende of reeds gestorven iepen verplicht kunnen worden de boomen te vellen en de schors onschadelijk te maken, terwijl de gebruiksgerechtigden van geveldes iepen verplicht kunnen worden de schors te vernietigen. Krachtens art. 13 der Boschwet 1922 worden de Burgemeesters met het toezicht op een en ander belast. Theoretisch is de zaak dus zeer eenvoudig, doch in de praktijk stuit men op moeilijkheden voortspruitende uit het feit, dat het niet doenlijk is steeds na te gaan of iedere daarvoor in aanmerking komende iep direct na de velling, althans vóór het vervoer naar andere plaatsen, van de schors is ontdaan en deze onschadelijk is gemaakt. In de praktijk ziet men dan ook in de houtopslagplaatsen vaak iepenstammen welke niet van de schors zijn ontdaan. Het zijn juist de iepen, die in de houtopslagplaatsen worden bewaard, die zoo bijzonder gevaarlijk zijn voor de verbreiding der iepenziekte, omdat de schorskevers, die de ziekte overbrengen, deze liggende stammen bij voorkeur kiezen om hunne eieren te leggen. Dit geldt niet alleen voor de zieke iepen maar niet minder voor de gezonde, doch ongeschilde iepenstammen op de houtstapelplaatsen, omdat deze de reeds geweldige uitbreiding van het aantal iepenspintkevers helpen vergrooten. Het is daarom van zoo veel belang, dat deze boomen ontschorst worden en dat de schors daarbij wordt vernietigd.

In mijne gemeente, die zelve een vrij belangrijk bezit aan iepen heeft, wordt sedert eenige jaren, onder leiding van het Staatsboschbeheer een krachtdadige strijd tegen de iepenspintkever gevoerd en ik meen in het belang der zaak te handelen door mede te deelen op welke wijze wij hier met de ontschorsing der betrokken boomen te werk gaan.

Indien iepen, welke na de velling ontschorst moeten worden, geveld worden, of indien niet ontschorste iepen in een houtopslagplaats worden aangetroffen, wordt namens mij den gebruiksgerechtigde toestemming gevraagd om deze stammen van gemeentewege door werkloozen te laten ontschorsen en de schors daarbij afdoende te laten vernietigen. Op deze wijze handelende, wordt allereerst bereikt dat de iepenziekte zoo goed mogelijk wordt bestreden, waardoor een groot algemeen belang wordt gediend, terwijl daarnaast werkgelegenheid gevonden wordt voor een aantal werkloozen, lets wat in den tegenwoordigen, aan werkgelegenheid armen tijd niet van belang is ontbloomt.

Waar het zoo noodig is, dat iedereen meewerkt aan de bestrijding der iepenziekte en elk middel daartoe moet worden aangevat, daar hoop ik, dat het bovenstaande moge bijdragen om de zoo gevreesde ziekte steeds intensiever te bestrijden.

Borssele, October 1931.

H. C. Rutgers.

¹⁾ Uitt: Weekblad voor Gemeentebelangen van 23 October 1931, no. 43.